KORKU

magazin

profesör3bakunin

Ölüden gelen telefon

Geceleri uyumakta güçlük çeker misiniz? Geceleri yatağınızın içinde oradan oraya dönmenizin nedenlerini hiç merak ettiniz mi? Belki de gündüz sizi tedirgin eden birşey gördünüz.Neydi bu? Otobüsteki o acaip adam veya bakkaldaki kadının size garip bakışları? Yoksa sizin hikâyenizde, John Le Grew'inkine mi benziyor?

John Le Grew bekârdı.Bekâr kalmak isteyişinden çok, yaşlı annesine bakabilmek için evlenmemişti.Çalışmakta olduğu , saat fabrikasından aldığı ufak maaş, ailesini daha da genişletmesine engeldi.

BORIS KARLOFF ANLATIYOR

Ama John'nun da hayatta tatlı hatıraları olmuştu..1944 yılında Fransa'da Denise Françon adında güzel bir Fransız kızıyla tanışmış ve bu arkadaşlık yeknesak hayatının tek aşkı olmuştu.Kızın oturduğu şehrin bombardımana uğramasını takip eden uzun sessizlik John'un şu karara varmasına sebep oldu: Denise ölmüştü.Savaş bitti, John'da Amerika'ya, annesine, ve saat fabrikasına geri döndü.Uzun ve sıkıcı yıllar saat sesleri arasında geçiyordu.

Günlerden bir gün herşey değişiverdi.Fabrikadan eve döndüğünde annesi Denise adlı bir kızın aradığını ve kendisiyle konuşmak istediğini söyledi.John kulaklarına inana-

denise ölmüştü.Ama belki de hayır. Akşam yemeğini yerlerken telefon gene çaldı. John telefonu açmak için yerinden fırladı.Olacak iş değildi, imkânsızdı...telefondaki tatlı ses, Denise Françon'un, bozuk İngiliz şivesiyle kendisine sesleniyordu.

Kalbinin içinde yüzlerce soru yükseldi.Nasıldı? Ne yapmıştı? Onu aramak için niye bunca yıl beklemişti? Kendisini halâ seviyor muydu? Ama Denise fazla konuşamadı.. Sesi yorgun ve uzaktan geliyordu... Bir telefon numarası vererek Buterfield 8-7777'den John'un kendisini gece yarısı aramasını istedi.

John gece onikiye kadar zorlukla bekliyebildi. Masanan üzerindeki saatin kolları bir türlü beklenilen anı göstermiyordu.Nihayet gece yarısı oldu, ve John telefonda numarayı çevirdi.Bir erkek sesi kendisine kiminle konuşmak istediğini sordu. John emin olmak için numarayı sordu,evet,burası Buterfield 8-7777'di,ama kendisi kiminle konuşmak istiyordu? John, Danise Françon'u istedi.Karşıdaki ses:

"Bu isimde birini tanımıyorum" diye karşılık verdi.

John'un sesi titriyordu.

"Özür dilerim fakat lu numara bana gece yarısı telefon etmem için verilmişti ve .

Adamın sözünü kesti:

"Fakat durun, bir dakika: Denise Françon mu demiştiniz?. Evet, şimdi hatırladım, dün sabah otopsiye getirilmişti, bir trafik kazası olduğunu tahmin ediyorum."

Hayatın orta yerinde ölümü yaşıyoruz...John Le Grew telefonu kapattı ve uzun bir müddet koltuğunda oturdu...... Bugüne kadar halâ oturuyor ve kendisini aramasını isteyen o tatlı titrek sesi her an ku-

Sevgili "Korku" Okuyucuları,

Sizi korkuya alıştırmak istiyoruz. Korku ile içli dışlı yaşamaya.. Üç sayıdır "Ben bir vampirim", "Canavarlar Yatağı" adlı romanlarımızı okuyorsunuz. Bunlarda tabiatüstü olaylar sürükleyici bir şekilde anlatılıyor. Bir delikanlı bir genç kızı arabasına alır, ama onun vampir olduğunu bilmez. Bir geceyarısı Drakula bir doktorun evine gelir, serüvenini anlatır. Bu romanlar okuyucuyu bir anda kendi esrarlı dünyasına, alıp götürür böylece....

"Korku" Magazin sizlere hep bu çeşit romanlar, hikâyeler, resimli tefrikalar sunacak. Hitchcock'un seçtiği korku ve dehşet hikâyelerini de sürekli olarak sayfalarımızda bulacaksınız. Korku filmlerinin eşsiz ustası, herkesin bildiği gibi usta bir hikâyecidir. Hitchcock'un dünya edebiyatından seçtiği korku ve dehşit hikâyeleri birbirinden daha güzel, daha çekicidir.

Okuyucularımızın başlarından geçen "Korkunç anları" bize yazmalarını bekliyoruz. Şimdiye kadar birçok mektup aldık. Hepsinde de ilgi çekici "anılar" var. Bunları gelecek sayıdan itibaren sıra ile yayınlamaya başlayacağız. Bu arada bazı ünlü kişilerle de görüşerek yaşadıkları, "korkunç anları" ağızlarından dinleyerek sizlere sunacağız. Bugüne kadar anılarınızı halâ yazmadınızsa hemen kaleme sarılın.

"Korku" hepinizin dergisidir.

"Korku" hersayısıyla bir öncekini aşacaktır. Derginizi hazırlayanlar geceli gündüzlü çalışarak en başarılı dergiyi hazırlamak istiyorlar. Yardım ve desteğinizle amacımıza er-geç ulaşacağız.

Sevgi ve saygılarımızla.

BU SAYIMIZDA DA SİZLERE İŞLEMİŞ OLDUĞU CİNAYETTEN KURTULMAK İSTEYEN HENRİ BELMOND'UN MACERASINI ANLATACAĞIZ...
BEN DELİ DEĞİLİM!
TIMARHANENİN KARANLIK YÜZLÜ DUVARLARININ ARDINA BİR ADAM DAHA GETİRİLİYORDU.. HAKİM, HENRİ BELMOND'UN BUNDAN BÖYLE ARTIK BURADA YAŞAYACAĞINA KARAR VERMİŞTİ...
HADİ BAKALIM HENRİ, BURASI YENİ EVİN SAYILIR!
HAREKETLERİMDE ÇOK DİKKATLİ OLMALIYIM!...
BEN KAPTAN DUNNON..., HENRİ. BURADA HANNEFORD'DA BAŞ GARDİYANIM. HEPİMİZ BÜYÜK BİR AİLE SAYILIRIZ...
BU DELİ GÖMLEĞİNE DE İHTİYAÇ YOK. BU ADAM ZARARSIZIN BİRİ...
BANA AKLI BAŞINDA OLMAYAN BİR APTAL MUAMELESİ YAPIYOR... ÖYLE DE OLMAM LÂZIM YA...

HENRİ VE KAPTAN UZUN KORİDORDAN GEÇİP BİR ODAYA VARDILAR....
İŞTE KENDİ HUSUSİ ODAN HENRİ! BURADA RAHAT EDECEĞİNİ ÜMİT EDİYORUM! BİR İSTEĞİN OLURSA BİZE BİLDİRE-
BEN İŞLERİN BU KADAR İYİ GİDECEĞİNİ ÜMİT ETMEMİŞTİM. BU ODA TAHMİNİMDEN DE İYİ...
DUNNON KAPILARI ÜSTÜNE KİLİTLEYİP GİTTİKTEN SONRA BİLE HAYATINDAN MEMNUNDU...
BURADA İKİ SENE KALDIKTAN SONRA BU İŞTEN KURTULMUŞ OLACAĞIM!
EEEEAYYAYA
EEEEYAA
BU DA NE? DELİLER.... NASIL DA BAĞIRIYORLAR... TANRIM NE KADAR KORKUNÇ BİR SES!
KAPATILDIĞI DÖRT DUVARIN ARASINDA.. HENRİ, KULAKLARINI TIRMALAYAN KORKUNÇ SESLERİN GELMESİNİ BEKLİYORDU... GÜNÜN SON IŞIKLARI GECEYE ÇEVRİLİRKEN SESLER HALÂ DİNMEMİŞTİ...
EEEEAH!!
HİÇ Mİ SUSMAYACAKLAR BUNLAR.. TANRIM.. NE KORKUNÇ AZAP BU...
YAYAAYAY
HER ON DAKİKADA BİR KAPININ KİLİTLİ OLUP OLMADIĞINI ANLAMAK İÇİN KAPIYI ZORLUYORDUM!
BU KORKUNÇ FERYATLAR BİR ADAMI ÇILDIRTMAYA KÂFİ!
ÇILDIRTICI SESLER UYKU UYUYABİLMESİNİ İMKÂNSIZ KILDIĞINDAN HENRİ GEÇMİŞ GÜNLERİNİN HATIRALARIYLE KENDİSİNİ OYALAMAYA ÇALIŞIYORDU....
HAYATTA OLSAYDIN ŞİMDİ BENİMLE ALAY EDERDİN MYRTLE ?..

ÇİMENLER HENRİ... BÜTÜN KOMŞULAR BİZİM ÇİMENLERİN UZUNLUĞUNDAN ŞİKÂYET EDİYOR... SENİN İÇİN ACAİP ŞEYLER SÖYLEDİKLERİNİ BİLMENİ İSTERİM!
DİĞER KADINLARIN KOCALARI YÜKSEK MAAŞLARLA ÇALIŞIRKEN SEN HALÂ O PİNTİ İŞİNDE PİNEKLİYORSUN!
SÖYLE BAKALIM MRYTLE, BÜTÜN İÇİNDEKİLERİ DÖK ORTAYA Kİ BEN DE SENDEN DAHA FAZLA NEFRET EDİP SENİ RAHATÇA ÖLDÜREYİM!
KARISIYLA GEÇEN SON HAFTALARIN HATIRALARI İÇERSİNDE SABAHI BULMUŞTU...
SABAH MI OLDU? AMA BEN HİÇ UYKU UYUYAMADIM Kİ... BU ODADA UYUYABİLMEME İMKÂN YOK. YERİMİ DEĞİŞTİRMENİZ LÂZIM!
SESLER SENİ RAHATSIZ MI EDİYOR HENRİ? HADİ CANIM BIRAK BUNLARI DA SEN DE ONLARLA BERABER BAĞIRMAYA BAK!
KAPTAN DUNNON BANA BİR İHTİYACIM OLURSA SÖYLEMEMİ...
PEKALÂ.. PEKALÂ... KAPTAN'A SENİN YERİNİ DEĞİŞTİRMESİNİ SÖYLERİM AMA SEN BURAYA AYAK UYDURMAĞA ÇALIŞMADIKÇA RAHAT EDEMEZSİN!
KAPTAN DUNNON VERDİĞİ SÖZÜ TUTMUŞTU...
MAHKUMLARIMIN MEMNUNİYETSİZLİĞİ BENİ ÜZER HENRİ... İNŞALLAH BU YENİ YERİNDEN MEMNUN KALIRSIN!
DUNNON'DA VE GARDİYANLARDA BİR ACAİPLİK VARDI AMA NE OLDUĞUNU ÇIKARAMIYORDUM...

PARMAKLIKLI BIR HÜCRE!.. BANA BUNU YAPAMAZSINIZ.! BEN BUNU HAKEDECEK BIR ŞEY YAPMADIM! BIRAKIN BENİ ÇIKAYIM.! NİYE BURAYA ATIYORSUNUZ ? BIRAKIN BENİ!..
BÖYLE OLACAĞINI BİLİYORDUM ZATEN.. SENİ MEMNUN ETMENİN HİÇ BİR YOLU YOK HENRİ. AMA BİR ŞANS DAHA VEREBİLİRİM.
BU ALBERT BRODERİK.. HENRİ, BERABERCE GAYET İYİ GEÇİNECEĞİNİZİ TAHMİN EDİYORUM!
TABİİ.. TABİİ. KONUŞACAK BİRİSİNİN OLMASI DAHA İYİ...
KAPI KAPANMIŞ AYAK SESLERİ KORİDORDA KAYBOLMUŞTU...
ÇOK ŞÜKÜR TANRIMA... GİTTİLER.. BU DUNNON DA GARİP ADAMIN TEKİ.. ONUN HAKKINDA BİLGİNİZ VARMI ?
AGHHHHHHHHHH!
AHHHHHHHHH
KAPTAN DUNNON BİR KAÇ DAKİKA SONRA ODAYA GİRDİĞİNDE HENRİ HALÂ BAĞIRIYORDU... KAPTAN HENRİ'NİN BOĞAZINA SARILAN ELLERİ GERİ ÇEKERKEN HİÇ GÜLMÜYORDU...
BU ADAM SALDIRGAN BİR DELİ!. AZ KALSIN BENİ ÖLDÜRECEKTİ...
YETER ARTIK HENRİ! SENİN BURADAKİ DİĞER MAHKUMLARI AYAKLANDIRMANI İSTEMİYORUM. SENİN İÇİN YAPTIKLARIMI BEĞENMİYORSAN.. BELKİ DOKTORLAR SANA YARDIM EDEBİLİR.

SENİN TUTUMUNDAN HİÇ MEMNUN DEĞİLİZ HENRİ! KAPTAN'IN SÖYLEDİKLERİNE GÖRE SANA BİRAZ SERT MUAMELE ETMEMİZ GEREKECEK!
DUNNON'UN ALLAH BELÂSINI VERSİN! O ORADA ÖYLE DURUP DURDUKÇA, KİMSEYE ONUN NE BİÇİM ADAM OLDUĞUNU SÖYLİYEMEM.
HENRİ, NORMAL OLMAK DEMEK YAŞANAN HAYATA AYAK UYDURMAK DEMEKTİR... SENİN RAPORLARINDA HİÇ BİR ZAMAN BUNU YAPMADIĞIN ANLAŞILIYOR!
DOKTOR YEKNESAK BİR SESLE KONUŞMAYA DEVAM EDİYORDU.. BİR ADAMIN ÇEVRESİ, ETRAFINA UYAMAYIŞI.. MRYTLE GİBİ DURMADAN KONUŞUYORDU...
PARANOYA!... DOKTOR MARS İLE KONUŞTUM. SENİN HASTALIĞININ ADI BUYMUŞ HENRİ! BENİ DİNLEMİYORSUN HENRİ, NE YAPTIĞIMI ANLAMADIN MI?
ÇOK İYİ BİR ŞEY YAPMIŞSIN ŞEKERİM!
BENİM DELİ OLDUĞUMU ETRAFA O KADAR İYİ BİR ŞEKİLDE DUYURDUN Kİ.. ARTIK DOKTOR BİLE İNANDI...
HENRİİİİİİİİ....
BİZİM KÜÇÜK CEMİYETİMİZİN KURALLARINA UYMAYI ÖĞRENE KADAR SALDIRGANLAR KOVUŞUNDA KALACAKSIN HENRİ....
SALDIRGANLAR KOĞUŞU MU? AMA BEN SALDIRGAN DEĞİLİM Kİ.. SADECE DUNNON VE ADAMLARININ BENİ KOYDUKLARI HÜCRELER....
HENRİ'NİN YALVARMALARINA KARŞILIK, DOKTORLAR ÜZÜNTÜYLE KAFALARINI SALLADILAR. DUNNON VE HENRİ KÖHNE BİNANIN İZBE MAHZENLERİNE İNMEYE BAŞLAMIŞLARDI BİLE... DEMİR PARMAKLIKLARIN ÖNÜNE GELDİKLERİNDE....
ZAVALLI HENRİ, BURAYI PEK BEĞENMEYECEKSİN AMA.. BELKİ BİRAZ DAHA MÜTEVAZI OLMAYI ÖĞRENİRSİN.
BENİ BURADA BIRAKAMAZSINIZ! DELİLİK BU.. ORTA ÇAĞLARDAN KALMA BİR İŞKENCE YERİ. YALVARIRIM BENİ BURADA BIRAKMA DUNNON!...

DUNNON KAFASINI SALLADI... VE HENRİ'Yİ YÜZLERCE AZGIN DELİNİN ARASINA BIRAKARAK ORADAN UZAKLAŞTI... HENRİ İÇİN TEK ÇARE BİR KERE DAHA ESKİ HATIRALARINA DÖNMEKTİ...
AAAHH!
DELİLİK ALÂMETLERİ ÇOK BELLİYDİ.. BEN BİR KAÇ KERE BAYAN BELMOND'A KOCASININ TEHLİKELİ OLABİLECEĞİNİ SÖYLEMİŞTİM FAKA İNANMAK İSTEMEDİ!
TEŞEKKÜR EDERİZ DOKTOR MARSH! ALACAĞIMIZ KARARDA SİZİN SÖZLERİNİZİN DE BÜYÜK BİR ROLÜ OLACAKTIR...
İŞ BU MAHKEMENİN KARARİYLE SANIK HENRİ BELMOND AKLİ MUVAZENESİ BOZUK OLDUĞUNDAN TIMARHANEYE KALDIRILACAK VE ... İYİLEŞENE KADAR ORADA KALACAKTIR.
BECERDİM.. BUNDAN SONRASINI DA İYİ YÜRÜTEBİLİRSEM AZ ZAMANDA KURTULURUM.
BIRAKIN BENİ!... DAHA FAZLA DAYANAMIYACAĞIM! TUTUN ONLARI ÜSTÜME GELMESİNLER!
AAAA!
ASIRLAR KADAR UZUN BİR SÜRE SONRA HENRİ'NİN ÇIĞLIKLARI CEVAPLANDIRILDI...
GENE Mİ SEN HENRİ! SENİ KAÇ DEFADIR İKAZ EDİYORUZ! HALÂ ÖĞRENEMEDİN Mİ?
NE OLUR DİNLEYİN BENİ! BENİM BURADA OLMAMAM LAZIM. HER ŞEYİ İTİRAF EDECEĞİM. YETER Kİ BENİ BURADAN KURTARIN!

İTİRAF MI EDECEKSİN HENRİ ? BİR TÜRLÜ ÇEVRENE AYAK UYDURAMIYORSUN ! HALBUKİ TOPLU HALDE YAŞAMAK İÇİN BUNU YAPMAK ŞART !
SİZE KARIMI BEN ÖLDÜRDÜM DİYORUM. SADECE DELİ NUMARASI YAPIYORDUM... BENİMKİSİ PLÂNLANMIŞ BİR CİNAYETTİ...
HENRİ ÜMİTSİZLİK İÇERSİNDE DOKTORLARIN BİRİNDEN ÖTEKİSİNE GEÇİYORDU...
HADİ BAKALIM HENRİ, MAHKEME DOKTORLARINI DA KAFESE SOKAMAZSIN ! SEN SADECE HAYAL GÖRÜYORSUN !
BÜTÜN HAYATIM HAPİSTE GEÇECEK.. KARIMIN SİGORTA PARASINI KAYBEDECEĞİM. BÜTÜN BUNLARI BİLDİĞİM HALDE HALÂ KONUŞTUĞUMA GÖRE DELİ OLABİLİR MİYİM ?
BU KONUŞMALAR BİZİ HİÇ BİR YERE GÖTÜRMÜYOR... BU İŞİ HALLEDECEK TEK BİR USUL BİLİYORUM !
BİLİYORUM DOKTOR. SİZİN METOD BİRAZ GÜÇ AMA GENE DE UZUN ZAMANDIR BÖYLE BİR DENEME YAPMADIK !
BU YERE DAHA FAZLA DAYANAMIYORUM. KURTULABİLMEK İÇİN HER TÜRLÜ DENEMEYE TABİ OLMAYA HAZIRIM !
PEKALÂ HENRİ, SENİN DELİ OLUP OLMADIĞINI ARTIK KATİ SURETTE TESBİT EDECEĞİZ. BEYNİNİ ÇIKARMAK EN İYİ HÂL ÇARESİDİR !
DURUN !.. NE BİÇİM DENEME BU ? HAYIIIIIIIR !...
AZ SONRA ÇIĞLIKLAR DİNMİŞ, DOKTORLAR KARARLARINI VERMEYE ÇALIŞIYORLARDI...
HENRİ BELMOND HAKKINDA YANLIŞ BİR KARARA VARDIK ARKADAŞLAR. BEYNİ, NORMAL VE SIHHATLİ BİR İNSAN BEYNİ !...
ŞÜPHESİZ DOKTOR ! NORMAL BİR BEYİN.... HE... HA.... HA... GAYET NORMAL ARKADAŞLAR !...
HER CİNAYET İŞLEYEN ÖNCE BİR DELİLİK NUMARASI DÜŞÜNÜR. AMA GÖRÜYORSUNUZ BUNUN SONUN DA BÖYLE BİR DURUMA DÜŞMEK DE VAR !...

Büyük heyecan ve görülmemiş olayların romanı.

Yazan: ERNEST S. KELLY

CANAVARLAR YATAĞI

Visaria köyüne tıp araştırmaları için gelip yerleşen Doktor Edelmann'a bir gece korkunç bir adam gelerek kendisinin Drakula olduğunu, itiraf eder. Doktordan vampirliğine çare bulmasını yalvararak rica eder. Doktor onun kanını incelemek için alır ve vampir mikrobunu bulur. Bir yandan da Larry Talbot adlı genç bir adam da müracaat eder. Talbot her dolunay gecesi bir kurt adam şekline girmektedir. Doktor ona da bir tedavi şekli bulmak zorunda kalır.

Laboratuarda çalışırken doktor Edelmann birşeylerin ters gittiğini farketti. Kan verilişi sırasında Drakula'nın sinsi sinsi gülüşünü hissediyordu. Vampir bir şey yapmıştı ama ne?

Sendeleyerek masadan kalkan Edelmann vampirin karanlıkta kayboluşunu seyretti. Ve birden aklına geldi."Miliza..."

"Onu bulmaya gitti.Nina,çabuk Talbot'u çağır.Vampir Miliza'ya aşık oldu. Eğer ben engelleyemezsem belki Talbot birşeyler yapabilir..."

Doktor Edelmann,verdiği bunca kanın halsizliği ile bitkin düşmüştü. Miliza'nın yatak odasına doğru adeta sürüklendi, elinde silâh olarak sadece bir haç taşıyordu.

Haçı tutarak odaya daldı. Drakula pencerenin önünde Miliza'nın üstüne doğru eğilmişti...Aniden doğruldu ve Doktor Edelmann'a baktı.Haçı görür görmez Vampirin yüzünde garip bir ifade belirmişti. Edelmann üzerine doğru geldikçe gözlerini haçtan kaçırarak geriliyordu. Vampir hayvan ulumasını andıran acı bir feryatla kendini pencereden aşağıya attı ve ansızın onun yerine görülmemiş büyüklük-

te bir yarasa odanın içerisine daldı. Edelmann bir koltuğa çökerek Miliza'yı tutan Nina Larry Talbot'a bakarak:

"Şimdilik kurtulduk..."dedi. Şafakla beraber vampirin kuvveti de kayboluyor . Bir dahaki geceye kadar da bu canavar dünyadan silinmiş olacak.

VIII.BÖLÜM
ÖLÜMSÜZLERİN LANETİ

Son kuvvetini toplayan Doktor Edelmann aşağıya indi.Tabut,ölümün bir bekçisi gibi orada duruyordu. Bir gayretle tabutu dışarıya,güneşe çıkartıp kapağını açtı.

Vampirin vücudu toz haline gelip havada kaybolmuştu,yerinde ise sadece tozlu bir iskelet vardı.Edelmann başarısının yanı başında dururken arkasından bir kahkaha işitir gibi oldu.

O gün boyunca Doktor Edelmann kendisini yorgun ve sinirli hissetti.Ancak gece olduğunda başına gelenleri bütün korkunçluğuyla kavrıyabildi.

İlk önce kedisi Bartholomew onu görüp kaçtı.Sonra ellerine bakarken onların korkunç birer pençe haline geldiğini gördü.Aynaya baktığı zaman kendi yüzünün kaybolup yerine korkunç bir hayvanlaşmanın geldiğini fark etti.

Değişikliğin ilk belirtileri vücudunu sarmaya başlayınca inledi.

"Herşey bitti,o kan verme anında olan olmuştu.Artık ben de bir vampir oldum.Drakula benim damarlarımda yaşıyor.. Kan bulmalıyım,kan..."

IX.BÖLÜM
BİR CANAVAR ÖLÜR FAKAT..

Laboratuarın kapısının vurulduğunu ve Ninanın seslendiğini duydu..

"Hastamısınız Doktor? Niçin beni içeri bırakmıyorsunuz?"

Doktorun içinde korkunç bir mücadele başlamıştı.Kana susamış Vampir onu kapının arkasında bekleyen kıza doğru sanki itiyordu.Ama içinde daha kuvvetli bir his üstün geldi...Krizi atlatmıştı, yüzü ve elleri normal hallerine geldiler. Ama bu felâketin tekrar başına geleceğini bilmenin korkusu onu mahvediyordu.Kapıyı açarak Nina'yı içeri aldı.

"Bir şeyim yok Nina,olsa olsa kan vermekten zayıf düştüm.Sen derhal ameliyat için gerekli küfü hazırlamalısın.Senin sırtındaki uru düzelteceğime söz vermiştim,sözümü tutacağım."

Ama Nina başını salladı:

"İlk önce sırada Larry Talbot var Doktor.Neredeyse ay doğacak,ben daha bekliyebilirim."

Edelmann ümitsiz ümitsiz mırıldandı.

"Yalvarırım Tanrım,sen bana biraz daha vakit ver."

xxxxx

Ertesi günü ameliyatı yaptılar ve dolun ay tekrar çıktığı vakit vardıkları başarıyı da gördüler.Ay 'a bakarak Larry Talbot kurt-adam olmamak için kendi kendisiyle savaştı ve savaşı kazandı.Artık Larry Talbot kurtulmuştu, aralarında Miliza'yı tutmakta olan Larry ve Nina'yı seyreden Dr.Edelmann'ın ise içi sızlıyordu.Evet Larry Talbot'u kurtarmıştı ama şimdi kendi damarlarında başka bir canavarın kıpırdadığını ve yavaş yavaş doğmaya hazırlandığını hissediyordu.

Devamı gelecek sayıda

ÇADI
ÖZET:
GRİ KOVE'DE YAŞAYANLAR KORKU İÇİNDEDİRLER.. HERGÜN KORKUNÇ CİNAYETLER İŞLENMEKTEDİR.. GAZETECİ AVERY SUMMER YİRMİ YIL ÖNCE DE BİR CADININ YAŞADIĞINI, GENE BÖYLE CİNAYETLER İŞLEDİĞİNİ ÖĞRENİR.. SARA MAGNUS BU CADININ KIZIDIR....
SARA!.. NEREDEYSE SENİ EZİYORDUM.. BU HAVADA DIŞARIDA NE ARIYORSUN, KLEM'İN BAŞINA GELENLERİ DUYMADIN MI? SARA!.. DUR!
LÜTFEN BENİ YALNIZ BIRAKIN DOKTOR! ÇOK ÖNEMLİ BİR İŞİM VAR!
SEN NE SÖYLEDİĞİNİN FARKINDA DEĞİLSİN. POLİSLERİN DEDİKLERİNE BAKILIRSA VİOLA'YI KURTARABİLMİŞLER AMA KLEM ÖLMÜŞ!
ŞU HALDE YAPABİLECEĞİM BİR ŞEY YOK.... ŞİMDİ YAPACAĞIM İŞ ÇOK DAHA ÖNEMLİ! BIRAKIN BENİ!
ANNENİN ÖLÜMÜNDEN SONRA VİTBİLER SENİ YANLARINA ALIP BÜYÜTTÜLER. HALBUKİ BİR KASABA HALKI BİR CADININ KIZI OLDUĞUN İÇİN SENDEN KORKUYORDU....
SİZİN DE DİĞERLERİNDEN HİÇ BİR FARKINIZ YOK... ARTIK HİÇ BİR ŞEYE ALDIRMIYORUM.
BU GECEDEN SONRA HER ŞEYİ ÖĞRENECEKSİNİZ!..
ŞİMDİ LÜTFEN ELLERİNİZİ ÜZERİMDEN ÇEKİN DOKTOR HASBROOK!
NE OLDU BANA?.. KIMILDIYAMIYORUM..HER TARAFIM TUTULDU!...
SARA, DENİZE DOĞRU KOŞUYOR... TIPKI ANNESİNİN YAPTIĞI GİBİ!...

POLIS ŞEFI LEV HAD, NE YAPACAĞINI ŞAŞIRMIŞTI... GECEKI OLAYLARDAN SONRA HALKI DURDURMANIN İMKÂNI KALMAMIŞTI...
VITBILERE SALDIRAN BU TARAFTAN GELMİŞE BENZIYORDU.. YAĞMUR DA İZLERİ BULMAMIZI GÜÇLEŞTIRIYOR...
SUSUN!. SUSUN!.. DALGALAR ARASINDAN BİR KADIN ÇIĞLIĞI GELİYOR.
SARA MAGNUS!..
CANAVARLARI ÇAĞIRIYOR... BAKIN!...

KAATİL CADI!.. BU İŞE ARTIK SON VERECEĞİM!
DUR...YAPMA!.. ONU KANUNA TESLİM EDELİM!
BLAM
KIZ ÖLDÜĞÜ AN DENİZ SAKİNLEŞTİ... O CANAVARLAR DA ORTADAN KAYBOLDU!
TABİİ Kİ ÖYLE OLACAKTI LEV! ONLARA SEBEP OLANI ORTADAN KALDIRDIK! HEM BU DEFA YİRMİ YIL ÖNCEKİ HATAYI TEKRARLAMIYACAĞIZ!
BİR CADININ BÜYÜLEYİCİ KUDRETİNİ YOK ETMEK İÇİN EN İYİ ÇARE YAKMAKTIR!... ANNESİNİ YAKMAMIŞLARDI...
BU DEFA YAKACAĞIZ. KİMSE BİZİ DURDURAMIYACAK!
HER ŞEY OLUP BİTMİŞTİ.. YAĞMURA RAĞMEN YÜKSELEN DUMANLARI SEYREDEN BÜTÜN KASABA HALKINDA BELİRLİ BİR MUTLULUK GÖRÜLÜYORDU...
AHHHHHHHHH!!
O SES NE? NE OLUYOR?

TEK VÜCUT HALİNDE SESİN GELDİĞİ YERE YÖNELDİKLERİNDE GÖRDÜKLERİ MANZARA KARŞISINDA DEHŞETLE İRKİLDİLER...
CANAVARLAR GERİ GELMİŞLER. AMA BU İMKANSIZ!...
SARA'YI YAKTIKTAN SONRA BÜYÜNÜN BOZULMUŞ OLMASI GEREKİRDİ.. ANCAK...
CANAVARI GRİKOVE'YE ÇAĞIRAN SARA DEĞİLDİ.
O ELİNDEKİ BÜYÜLEYİCİ KUVVETİ ANNESİNİN KÖTÜ BÜYÜLERİNİ BOZMAK İÇİN KULLANIYORDU..
TAM VURULMADAN EVVEL DE CANAVARLARI DENİZE GÖNDERMEYİ BAŞARABİLMİŞTİ...
VE BİZ DE SARA MAGNUS'U ÖLDÜREK ONLARI TEKRAR CANLANDIRDIK!
LEV HOOD CÜMLESİNİ TAMAMLIYAMADI... CANAVARLAR KISA ZAMANDA BÜTÜN KASABA HALKINI ORTADAN KALDIRMIŞLARDI. GRİKOVE'NİN HİKAYESİ DE BÖYLECE SONA ERİYORDU...
GİZLİ KUVVETLERİNİ KÖTÜYE KULLANANLAR YANINDA SARA GİBİ BU KUVVETLERİNİ İYİYE KULLANANLARIN DA VAR OLABİLECEĞİNİ UNUTMAMAK LÂZIM DEĞİL Mİ?

Katil BEBEK

Hikâye

Bir cinayete kurban gideceğinin vehmine ne zamandan beridir kapıldığını kendi de bilmiyordu. Son aylarda bu korkuyu sık sık hissetmişti... Sanki kendi içinde olan birisi onu öldürecekmiş gibi bir his....

Oda çığlıklar içerisinde etrafında dönüyordu. Yüzleri beyaz maskelerle örtülü insanlar ellerinde parlak aletlerle etrafta koşuşuyorlardı. Benim adım nedir diye düşündü? ... Evet hatırlamıştı. Alice Laiber, David Laiberin karısı. Ama ne David ne de doktorlar onu çektiği bu korkunç ağrılardan ve içinde yatan ölüm korkusundan kurtarabiliyorlardı. Başına gelenleri kime anlatsa ona inanmayacaklarını biliyordu... Kendisine doğru yaklaşan ayak sesleri... Pipo tütünüyle traş losyonu karışımı bir koku... David eğilmiş uyuyan karısına bakıyordu. Alice gözlerini açmadan kendi kendine mırıldandı:

"Katili görmek istermisin David. az evvel hastabakıcıya onu görmek istediğini söylüyordun"...

Gözlerini açtığında katil kırmızı suratının içinde parıldayan mavi gözleriyle David'e bakıyordu. David neşe içerisinde karısına baktı...

"Sıhhatli ve güzel bir bebeğimiz var Alice"....

Karısını ve çocuğunu hastahaneden çıkarmaya geldiği gün David Dr. Jeffers'in kendisini görmek istediğini öğrendi. Az sonra karşılıklı oturmuş konuşurlarken Dr. Jeffers endişeliydi:

"Karın çocuğunu sevmiyor David, bu belkide çok güç bir doğum, yapmış olmasından ileri geliyor. Kendisine karşı bir müddet biraz anlayışlı olmaya çalış, güç bir piskolojik durumun içinde olduğundan geçmezse tekrar bana bildir ve beraberce bir hal çaresi bulmaya çalışalım...."

Parlak bir bahar sabahıydı. Arabanın içerisinde David hiç durmadan konuşuyor, karısını oyalıyabilmek için elinden geleni yapıyordu. Alice solgun yüzünü süsleyen yorgun bir gülümsemeyle yanında oturuyor, çocuğunu bir eşya veya bir paketmiş gibilerden hissiz bir şekilde kucağında tutuyordu. Bebek annesinin kucağında mavi gözleri açık, kırmızı ve lastik gibi ağzından acaip sesler çıkartarak duruyordu. David kucağında tuttuğu çocuğuna bakan Alice'in ürperdiğini gördü. Akşam olmuş yemek vakti gelmişti. David çocuğa yemeğini yedirirken Alice alakasız ve boş bakışlarla bir koltukta oturuyor çocuğuna bakmak bile istemiyordu....

Çeviren: F. Melek

"Çok enteresan olmasa bile genç bir annenin kendi çocuğuyla ilgilenmesi gerekmez mi Alice"....

Alice sinirli bir hareketle başını salladı....

"Çok rica ederim çocuğun önünde bu şekilde konuşup durma. Eğer söyleyecek birşeyin varsa ikimiz başbaşayken söylersin..."

David başka hiçbir şey söylemeden çocuğunu yatırmaya yukarıya çıktı.... Çocuğu yatırdıktan sonra rahatlamış, adeta bambaşka bir kadın olmuştu. David'e sokulup yumuşak siyah saçlarını onun yanaklarına sürerken mırıldandı...

"Eskiden sadece ikimiz varken ne kadar mesuttuk David... Birbirimizi seviyor ve koruyorduk ama şimdi bu bebek ne sevgiyi biliyor ne de hayatın kanunlarını... ona herşeyi biz öğretmeliyiz..."

"Alice birdenbire geri çekildi:

"Bir ses, kütüphüneden gelen acaip bir ses duydum David..."

David kütüphanenin kapılarını açtı ve ışıkları yaktı, içerde hiç kimse yoktu...

"Çok fazla yorgunsun Alice hayatım bir an evvel yat artık".

Oturma odasının ışıklarını kapatıp beraberce yukarıya çıktılar. Üst katta bebeğin odasının önünde Alice bir an duraksadı, sonra yavaşça kapıyı açıp içeriye girdi... Alice bebeğin beşiğinin üstüne eğilirken onu seyreden David birden irkildi... Çocuğuna bakarken Alice'in yüzü korku ve nefretten kaskatı kesilmişti... Bebeğin suratı terli ve kıpkırmızı.... Ufak ağzı açılıp kapanıyordu.

"Zavallı küçük deminden beri ağlamış olacak herhalde, onu odamıza alalım Alice"

David bebeğin beşiğini kendi odalarına taşırken Alice soğuk ve anlayışsız gözlerle onu seyrediyordu.

"Az daha sana söylemeyi unutuyordum Alice. Cuma günü Chikagoya gitmem gerekecek"

"Ama David"

Alice'in sesi ağlamaklı çıkıyordu:

"O zamana kadar yeni ahçımız da nasıl olsa gelmiş olacak, korkman için hiçbir sebep yok ortada."

"Gitmen gerekiyorsa git tabii ki David.. Yalnız sana demin de bahsettiğim konu beni ürkütüyor... Bizim aramızdaki sevgi bizi birbirimize, karşı koruyor ama bebek... Bebekten ne koruyacak beni?..."

David cevap veremeden Alice, yataktan fırlayıp ışıkları yaktı:

"Bebeğe bak David yattığı yerden nasıl da bizi gözetliyor."

Bebek beşiğinin içinden mavi gözlerini kırpmadan David'e bakıyordu. Işıkları kapatıp tekrar yattıklarında Alice başını David'in göğsüne dayayıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı....

"Orada öyle yattığı yerden beni öldürmek istiyor. Bir kere denedi olmadı, şimdi de senin gitmeni bekliyor...."

Gece geç saatlere kadar Alice hiç durmadan ağladı... En nihayet uyu -

mayı başarabildiğinde güneş doğmuştu bile...

Uyandıklarında hava çok güzeldi Alice biraz daha sakin David'e gülümsedi...Ona iç rahatlığıyla Chikagoya gitmesini kendisinin evde kalıp çocuğa bakacağını söyledi..David Chikago da işlerini görmeye çalışırken bir yandan da karısını ve bebeğini düşünüyordu. Evden ayrılışının altıncı gününde Los Angeles' ten bir telefon geldi....

"Alice sen misin?"

"Hayır, ben Dr. Jeffers. Alice çok hasta David. Sen ilk uçakla dönsen iyi olacak. Zatürreye yakalandı bünyesi doğumdan çok zayıf düştüğü için de biraz ağır geçiriyor. Ben elimden geleni yapıyorum sen de bir an evvel dönmeye bak."

Alice eskisinden biraz daha solgun ve zayıf yatakta yatıyordu..Davidi görünce konuşabilmek için hafifçe yatağında doğruldu. Kısık bir sesle kesik kesik anlatıyordu..

Az sonra Dr. Jeffers karı kocayı başbaşa bırakarak evden ayrılmıştı... Yalnız kaldıkları an Alice korku dolu bir sesle fısıldadı.

"Bu gene bebeğin işiydi David.. Benim hastahaneden ne kadar zayıf çıktığımı biliyordu onun için bütün gece ağlayıp beni uyutmadı... Ağlamadığı zamanlar ise yattığı yerden o korkunç gözleriyle bana baktığını, hissediyordum. Ne olur inan bana David, beni öldürmek istiyor."

Alice sözlerine devam etti:

"Bebek bir türlü uyumuyordu... Hasta olduğunu zannettim ama elimden de hiçbirşey gelmiyordu...Bütün bir gece bende uykusuz kaldım."

Alice'in sözlerinin devamını Dr. Jeffers tamamladı:

"Kendisini o kadar çok yordu ki en sonunda da zatürreye yakalandı... Karın çocuğunu kendisinden daha fazla seviyor David...çok şükür ki durumunda endişe edilecek bir hal kalmadı, birkaç güne kalmaz tamamiyle iyilesir."

"Bende onu öldürmek istedim, David. Sen gittikten iki gün sonraydı...odasına girdim ve ellerimle boğazına sarıldım...bir müddet öyle durduktan sonra korktum ve onu yüzükoyun çevirerek kafasını yastığa, bastırdım....onu o şekilde bırakarak odadan çıktım. Bir saat sonra onu ölü olarak bulacağımı zannederek odasına girdiğimde bebek, beşiğinde sırt üstü yatıyor ve gülümsüyordu....

"Ondan sonra çocuğa dokunamaz oldum, ne odasına giriyor ne de yemeklerini veriyordum. Ahçı kadın ona bakıyordu...O gece bebek fasılasız olarak ağladı. Ben de bir türlü uyuyamadığımdan sabaha kadar bahçede dolaşıp durdum, üşümüşüm...."

"Görüyorsun David bebek beni öldürmek için hergün yeni çareler, arıyor."

Sözlerini tamamladıktan sonra Alice bitkin bir halde yatığının içine yığıldı ve ağlamaya başladı. Ertesi sabah yapacak bir tek şey kalmıştı. David Doktor Jeffersin ofisine gidip bütün olan biteni anlattı. Doktor David'in anlattıklarını dikkatle dinledi.

"Alice'in durumu çok nazik, bu korkudan kurtulabilmesi için bir tek çare var. Sevgi. Ancak sen ona aradığı emniyet hissini verebilirsin. Bir müddet sonra Alice'in bu ölüm korkusundan kurtulup çocuğu sevmeye başladığını göreceksin... Senin kuvvetli olman gerekiyor David.."

Yaz geldiğinde herşey daha iyi olmaya yüz tutmuştu...Alice her gün uzun yürüyüşlere çıkıyor, tenis oynuyor, yüzüyordu..İçinde yatan korkulardan kurtulmuşa benzerdi.. Rüzgârın ağaçların arasında oynaştığı güzel bir yaz gecesiydi.. Alice titreyerek uyandı ve David'e sokuldu,

"Bu odanın içinde birisi bizi gözetliyor David"

David kalkıp ışığı yaktı ve odaya bir göz gezdirdi:

"Gene mi bu eski korkular, Alice, görüyorsun ki odada kimse yok, rahat rahat uyuyabilirsin."

Alice başını David'in omuzuna dayayıp uykuya daldı..David bir müddet omuzunun üzerinde yatan güzel başı seyretti....ellerini yumuşak siyah saçların arasında gezdirirken kulağına bir ses geldi..... ağlayan bir bebek sesi.... demek ki çocuk uyanmış ağlıyordu... bebeğe biraz süt ısıtmaya karar verdi...Koridoru geçti...Merdivenin, başına gelmişti ki, ayağı yumuşak bir şeye takıldı...dengesini kaybetti ve merdivenlerden aşağıya yuvarlandı...

DEVAMI GELECEK SAYIDA

SİZ İNSANOĞLUNUN YARATTIĞI BİR CANAVARLA HİÇ TANIŞIP KONUŞTUNUZ MU? ONUN DERME CATMA BEYNİNİN YARIM AKLININ NELER DÜŞÜNDÜĞÜNÜ NELER HİSSETTİĞİNİ DİNLEDİNİZ Mİ HİÇ ?.. TABİİ "HAYIR",, DEĞİL Mİ ? ÖYLEYSE BAKIN DİNLEYİN!...
CANAVAR
ETRAFINIZDAKİ KARANLIKTAN, ISLAKLIKTAN VE KÜF KOKULU YOSUNLARDAN ARTIK BIKMIŞSINIZDIR... DİZLERİNİZE KADAR ÇIKAN PİS SULARDAN VE İLİKLERİNİZE İŞLEYEN SOĞUKTAN KURTULMAK İÇİN BİR ŞEYLER YAPMANIZ, HAREKET ETMENİZ GEREKLİDİR...
BU KORKUNÇ KARANLIK DEHLİZ DE BULUNUŞUNUZUN NEDENİNİ KENDİNİZ DE BİLMİYORSUNUZ ARTIK. BURADAN ÇIKIP, KURTULMAK, IŞIĞA KAVUŞMAK İÇİN TIRMANACAKSINIZ...
PARMAKLARINIZ DEMİR MERDİVENLERE DEĞDİĞİ AN İÇİNİZİ BİR KORKU KAPLAR... YUKARIDA GEÇEN HAYATA YABANCI OLDUĞUNUZU HATIRLAMIŞSINIZDIR...
ROCKE

SESSİZ VE SAKİN ELLERLE TEPENİZDEKİ DEMİR KAPAĞI KALDIRDIĞINIZDA... BOŞ SOKAKLARLA KARŞILAŞIRSINIZ. TERKEDİLMİŞ SOKAKLAR MEHTABIN SOLGUN IŞIĞINDA PARLARKEN UZAKTAN UZAĞA BİR KÖPEK HAVLAMASI DUYULUR...
NİÇİN HER TARAF BU KADAR SESSİZ VE SOKAKLAR BOMBOŞ ?.. BU ŞEHRİ KAPLAYAN ESRARENGİZ ÖRTÜYÜ SEZİNLEMİŞSİNİZDİR HERHÂLDE...
KORKU !!!
NEREYE GİTMEK İSTEDİĞİNİZİ BİLMEDİĞİNİZ HALDE AYAKLARINIZ SİZİ BELLİ BİR YERE DOĞRU SÜRÜKLEMEKTE, KALDIRIM TAŞLARI ÜZERİNDE AYAK SESLERİNİZ KARANLIKTA YANKILAR YAPARAK ÇINLAMAKTADIR...
KIVRILAN SOKAKLARDAN GEÇİP ŞEHRİN DIŞ TARAFLARINA VARDIĞINIZDA BU YERİ VE SOKAKLARI DAHA ÖNCE GÖRMÜŞ OLDUĞUNUZU HATIRLARSINIZ... KAFANIZIN İÇİNDEN GEÇEN SORULARA BURADA CEVAP BULACAKSINIZ...
VE BURADA ÖLÜLERİN ARASINDA CANLILARA RASTLARSINIZ...
DAHA FAZLA BİR ŞEY YAPAMAYIZ EVA.. BU GECE TEKİN DEĞİLDİR... BİZİM ÇOKTAN BURADAN AYRILMIŞ OLMAMIZ GEREKİRDİ!

ONU BULMUŞLAR MI ? KASABA HALKI O ŞEYİ... O CANAVARI ELE GEÇİREBİLDİ Mİ ? KOCAMI ÖLDÜREN CANAVARI!
PAUL SENİN KOCAN, BENİM DE MESLEKTAŞIMDI. BEN ELİMDEN GELDİĞİ KADAR HER ŞEYLE İLGİLENMEYE GAYRET EDİYORUM...
YAVAŞ YAVAŞ ORMANI KAPLAYAN YANGIN GİBİ GERÇEĞİ ANLIYORSUNUZ... CANAVAR SİZSİNİZ!!!
O CANAVAR, PAUL'U... KOCAMI ÖLDÜRDÜ... ONU YAKALAMALARI ŞART.. ANLIYORMUSUN ?...
HATIRALAR BİRER BİRER SİZE GERİ GELMEKTEDİR. AYAKLARINIZIN ALTINDA YATAN YUMUŞAK MEZAR TOPRAĞININ ÜZERİNDEN CANSIZ BİR GÖVDEYİ KOLLARINIZIN ARASINDA TAŞIYORDUNUZ. UZAKTAN ELLERİ MEŞALELİ ADAMLAR ÜZERİNİZE DOĞRU GELİYORLARDI...
BU TARAFTAN... BU TARAFTAN MEZARLIĞA...
ÖÇ ALMAK İSTEYEN ADAMLARIN KORKUNÇ ÇIĞLIKLARI SİZİ MAHVETMEK İSTEMEKTEDİR...
TIPKI ŞEHİRDE GÖRDÜĞÜM GİBİ HALÂ CESEDİ TAŞIYOR! PEŞİNDEN KOŞUN!.. PEŞİNDEN!...
ONLAR ÜZERİNİZE DOĞRU GELİRLERKEN CESEDİ TUTAN PARMAKLARINIZ GEVŞER VE VÜCUT KOLLARINIZIN ARASINDA YERE DÜŞER... ARTIK ONLARIN AVI OLMUŞSUNUZDUR.
TUTUN ONU!... ÖLDÜRÜN CANAVARI!

YARALI BİR AYIYA SALDIRAN AÇ KURTLAR GİBİ ETRAFINIZI SARMIŞLARDIR. ELLERİNDEKİ SOPA VE MEŞALELERLE HER YERİNİZE DARBELER İNDİRMEKTEDİRLER...
AMA ONLARIN HİÇ BİRİ SİZİN ÇELİK GİBİ YUMRUKLARINIZLA SAVAŞACAK GÜÇTE DEĞİLDİR...
GERİYE ÇEKİLİN! YAKLAŞMAYIN YANINA!
BİR VAHŞİ HAYVAN SALDIRISINA BENZEYEN KIZGINLIĞINIZ HEPSİNİ KORKUTMUŞTUR...
TEK ÇARE, TÜFEKLERLE ATEŞ ETMEK!...
ARGHHHHHH
GECENİN SESSİZLİĞİ SİLAH SESLERİYLE DOLARKEN SİZ ACI İÇERSİNDE KIVRANAN VÜCUDUNUZU ORADAN UZAKLAŞTIRMAĞA ÇALIŞIRSINIZ...
AAAAGH!
YARALI BİR HAYVAN GİBİ KARANLIKLAR İÇERSİNDE KOŞARKEN SİZE UZANACAK BİR YARDIM ELİ... VEYA SIĞINACAK YER ARAMAKTASINIZ...
AAAGGHH
NE OLDU SANA? BENİ TANIYOR MUSUN? ÇABUK ŞU TARAFTAN GEL, SENİ SAKLAYACAK BİR YER BULDUM!

BEN BİR VAMPİRİM

yazan; MAURICE LIMAT
çeviren; M. OKTAY

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Sanki onun ne demek istediğini anlamıyor muyum ben?... Kelimelerle boğuşuyorum....

"Öyle soluksun ki?... Böyle duramazsın fazla... Dr. Péris'e söyleyeyim de onunla bir görüş...."

"Hayır İsabelle, sevgilim... Rica ederim... Bu akşam olmaz... Bak, hava ne kadar güzel, başka şeylerden sözedelim... Konuşacak çok şeylerimiz var....

Bana mı öyle geldi, bilemiyorum ama galiba benden çekilir gibi oldu. Fakat bu çok sürmedi....

Arabayı gayet tatlıca bahçelerin arasından, yeşilliklerin içinden sürüyorum... Güneş son ışıklarıyla, en yüksek yerlerde dolaşıyor, yavaş yavaş çekiliyordu ortalıktan...

Akşam yaklaşıyor... Bakışlarımız yol kenarlarındaki çiçeklerde geziniyor, ve denizin sonsuzluğunda uzayıp gidiyor. Çok dikkatli olmalıyım.... Direksiyondayım....

Çok güzel vakit geçiriyoruz.... Meşhur bir restoranda çok iyi şeyler yiyoruz. Balık çorbası, kızarmış etler, çeşitli garnitürler.... Nefis hepside.. Mutluyuz... İsabelle'i sanki gözlerimle yiyeceğim... Sık sık ellerini tutuyorum... O da gülümsüyor... Dönüş.... aydınlık gece.. gene bahçelerden, villaların önünden, geçiyoruz... Palmiyeler...... gene villalar... Çok tatlı bir atmosfer Juan-Les-Pins semtinden geçerek, evime geldik. Isabelle stüdyoma kadar çıkmağa razı olmuştu... Nasıl anlatabilirim bu harikulâde saatleri?

İsabelle kollarımda....

Bütün vücudu çırılçıplak... önümde duruyor... Onu öpücüklerle örtmeğe çalışıyorum....

Bir tek leke var bedeninde.. Bir leke gibi duran haçı.... Başka hiç bir şey yok üzerinde.... Bu bile çok benim için, fakat kendisine bir şey söylemiyorum. Ortalık loş. Bu haç beni rahatsız ediyor... Bir de o loşlukta parlayan soluk vücudüm... O, uzandığı yerden mutluca, zevkle soluk alıp veriyor....

"Jean Louis....

"Aşkım....."

"Üstüme bir çarşaf örter misin? biraz üşüyorum....

Soğuk. Gece fırından yeni çıkmış

ÖZET

Sevgilisi Suzi'den ayrılan mimar Leşen bir gün oto-stop yapan çok güzel fakat esrarengiz bir kadını arabasına alır. Araba aniden hendeğe yuvarlanır. Esrarengiz kadın yaralanan Leşen'e gereken kanı kendisi verir, ve ortadan kaybolur. Bir daha da ortaya çıkmaz. Leşen iyileşir. Tatlı hastabakıcısı İsabelle'le sevişmektedir. Fakat herşeye rağmen kendisini huzursuz hissetmekte meçhul kadını düşünmekte ve bazı şeylerden korkmaktadır.

İsabelle üşüdüğünde ısrar ediyor Hiç bir şey söylemeden üstünü örtüyorum. Eli omuzlarımda dolaşıyor.. Birbirimizi fazla göremiyoruz loşlukta... Konuşmuyoruz... Bu bir okşama mı?... Hayır... Bir kadının bir şeyden emin olmak için yaptığı harekete benziyor....

Eli göğsüme doğru kayıyor...... Son derece duyguluca yapıyor bu hareketi... Fakat ben gerçeği anlıyorum. Bu, aşık bir kadının okşaması değil.... İsabelle beni inceliyor. Hiç bir şey demeden elini çekti....

"Üşümen geçti mi sevgilim?"

"Evet, şimdi iyiyim, ama dönmem gerek artık...."

Bense bütün gece onunla kalacağımı umuyordum... İsrar etmeden, çıkmağa karar veriyoruz. Onu evine götürüyorum...

Ben, İsabelle'in neden benimle, kalmaktan vazgeçtiğini, neden bu aşk gecesinin yarım kaldığını çok iyi biliyorum.... Ben bunu biliyorum ve bu bana dehşet veriyor... Ona da bu dehşet duygusunu ben vermiştim. Benim solukluğum. O da anlamıştı.. Yoksa üşümezdi... Şimdi vücudüm, yanıyor... O yanımda değil. Vücudüm hep sıcaktı ama, o üşümüştü benden.

Ya bir bilseydi, benim aynalara, bakmaktan çekindiğimi? İçeri girerken beni son defa öptü ve gitti...

xxxx

Karar verdim... Harekete geçmeliyim... Yarın bir uçakla doğru, Paris'e gideceğim. Bu hafta sonunu orada geçireceğim.....

Teddy Verano, içeri giren adamın solukluğunu ilk bakışta anladı. Kendisine daha önce telefon etmiş, Paris'e geleceğini söylemiş ve yalvararak cumartesi günü için bir randevu istemişti...

Yvonne, hafta sonunu büyük banliyöde geçirmek istiyordu ama, özel dedektif kendisine cumartesi akşamına kadar kalması için ricada bulunmuştu...

"Bakalım neymiş adamın derdi" demişti... Herzamanki gibi Yvonne, hiçbir şey diyemeden kalmıştı .... Teddy'nin yanında mutluydu.. Beraber yaşıyorlardı... Yvonne, Teddy'nin her dediğini yapardı.. Çünkü bu mesleğin çok güç ve mazeret kabul etmez olduğunu biliyordu.

Jean-Louis Leşen gelmişti işte... Teddy Verano merakla onun anlattığı hikâyeyi dinliyordu. Başından geçen olayı iyice dinledikten sonra belki ilk iş olarak, onu hemen bir psikiatri kliniğine göndermesi gerekirdi ama, biraz da mesleği icabı bunu onuruna yediremedi.... Bu mesele ile doğrudan doğruya ve yalnızca kendisi ilgilenecekti... Leşen hafif sakalı, soluk yüzü ve tedirgin hareketleri ile çaresiz kalmış bir insan örneği idi...

Gözlerinde garip ışıltılar yanıyordu... Teddy, Yvonne ile gitmesini geciktiren sebebin pek boş olmadığını düşündü.

"Gördüğünüz gibi, size herşeyi anlattım, Mösyö Verano" dedi Leşen... Teddy ona sigara ikram etti. Sessizlik iki adamın arasına bir kale gibi oturmuştu. Sigarasını yakan Leşen merakla bekliyordu..... Acaba anlattıklarına inanacak mıydı? Verano ise böyle bir olaya ilk defa rastlıyordu... Düşüncelerini derinleştirdi...

"Gerçekten, anlattığınız kadar çok mu az görüyorsunuz kendinizi, aynada?...."

"Size söylediğim gibi... Hiç traş olmuyorum artık.. İsabelle'e ve yeğenime, mahsus sakal bıraktığımı,

HORTLAĞIN İNTİKAMI

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

PATRONUN KEHANETİ DOĞRU ÇIKMAKTADIR...
BURASI BENİ ÜRKÜTÜYOR TELMA!
BENİ DE... ÜÇ GECEDİR TEK MÜŞTERİ BİLE GELMEDİ...
BÜTÜN UĞURSUZLUKLAR, ADADA GÖMÜLÜ OLAN İHTİYARIN CESEDİNDE!
HAKLISIN. VÂRİSLERİ NE DERLERSE DESİNLER.. BEN O CESEDİ BU ADADAN UZAKLAŞTIRACAĞIM!
YATI SEN İDARE EDECEKSİN CODY! BU CESEDİ DÜNYANIN BİR UCUNA GÖTÜRÜP GÖMECEKSİNİZ!
TAMAM PATRON!
ARADAN İKİ AY GEÇTİKTEN SONRA ADADAKİ ESRARENGİZ CİNAYETLER UNUTULMUŞ VE HAZLİTİN İŞLERİ DE TEKRAR YOLUNA GİRMİŞTİ....

BURADA OLAN O İKİ CİNAYET BİZİ KORKUTTU HAZLİTT.! BU YÜZDEN UĞRUYAMADIK.!
ONLARIN BİR CİNAYETE KURBAN OLUP OLMADIKLARINI KATÎ SURETTE BİLEMİYORUZ MRS. FITZ MORICE.!
PEKİ AMA NE OLDU BU ZAVALLI İKİ GENCE.!
POLİS BİR ŞEY BİLMİYOR, BEN DE ÖYLE.!.. AMA BÖYLE BİR OLAYIN TEKRARLANMIYACAĞINA EMİN OLABİLİRSİNİZ ARTIK.!..
ŞEHİRLERARASI SİZİ ARIYOR PATRON.!
CODY OLMALI.!
MERHABA PATRON.! BANA EMNİYET ETTİĞİNİZ MAL HALÂ ELİMDE.!
ONU SAKIN BIRAKMAYIN.!
ONU EBEDİYEN YANIMDA TAŞIYACAK DEĞİLİM YA...
SEN NEREDEN TELEFON EDİYORSUN?
MİLYONLARCA MİL ÖTEDE.. DOĞUDA.!...

ONU KARA-YA ÇIKARIP GÖMÜN!
FAKAT... PATRON!
KLİK!!
PEKİ BUNU KARAYA NASIL ÇIKARACAĞIZ CODY?
SEN ONU BA-NA BIRAK!
BU DOĞRU DEĞİL!
BANA BAK, BİZ EMİR ALDIK! BU İŞİ HALLETMEMİZ ŞART! FİATI İKİ BİN YAPALIM NE DERSİN ?
ELİMDEN GE-LENİ YAPACAĞIM SAYIN BAY!
DAHA ÇABUK OLUN ARKADAŞLAR. EĞER PO-LİS YAKALARSA HEPİ-MİZ MAHVOLURUZ!
ÇİFTLİK MALZEMESİ

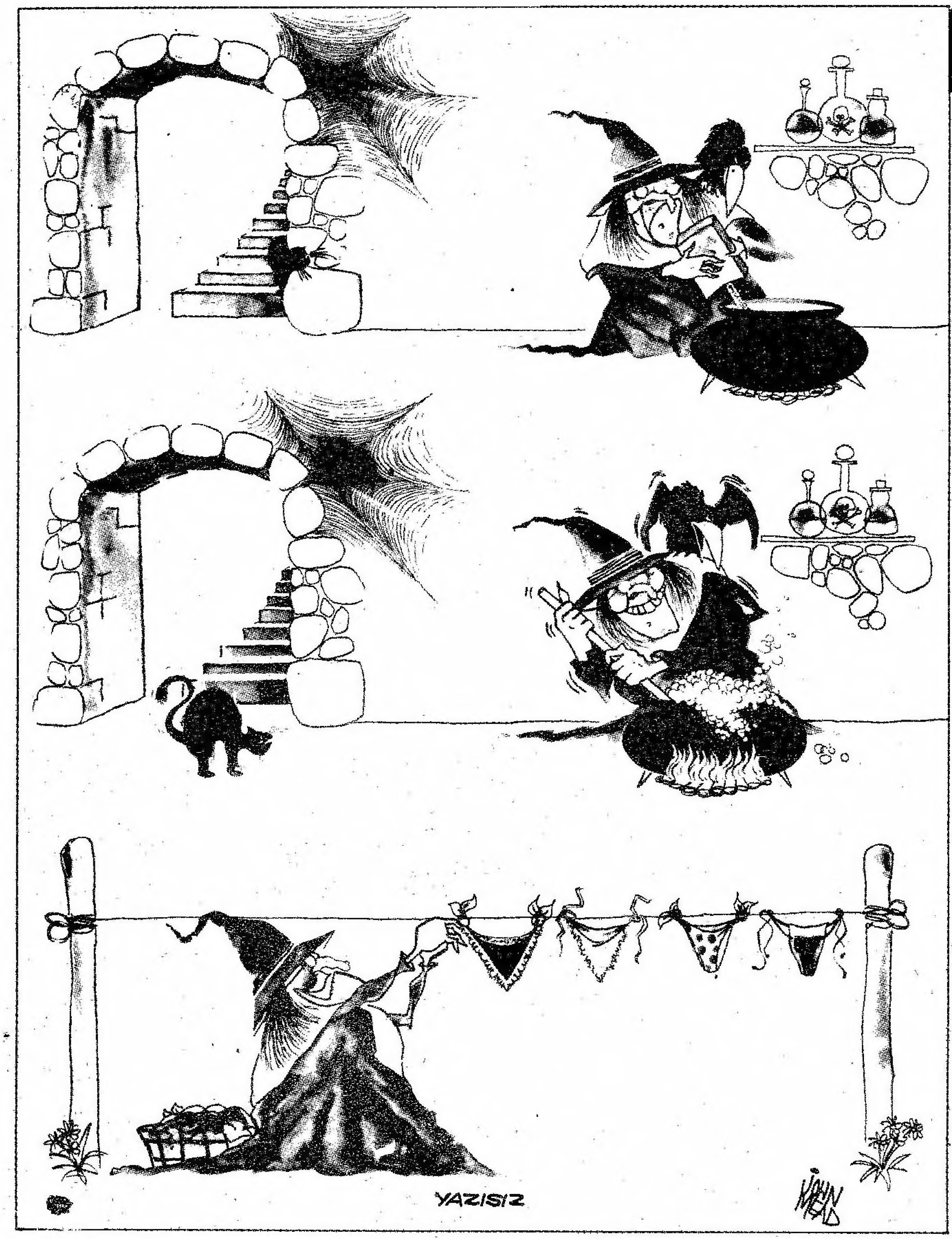

Gelecek sayımızda

GORIL
Canavarlaşan bir boksörün, tüyler ürpertici hikâyesi....

BİR VAMPİR DOĞUYOR
Canavarlar yatağı tefrikamızda dehşet verici bir olay....

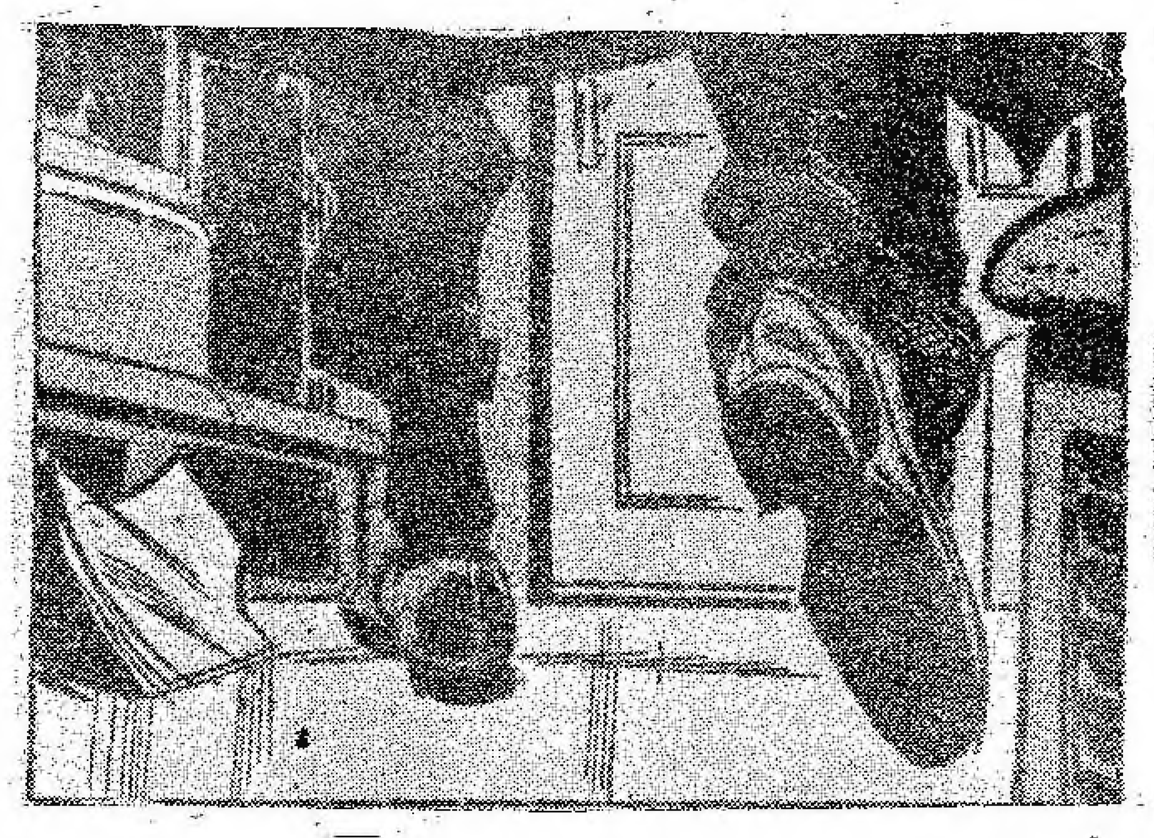

METRODA KAYBOLAN ADAM
Kendini bir anda "hayalet" olmuş bulan adamın garip hikâyesi.....

CANAVAR
Tüyler ürpertici bir resimli hikâye........

*

KATİL BEBEK
Sinir bozucu bir olayın hikâyesini kumaya devam edeceksiniz...

KORKU Pazartesi günleri çıkar, haftalık heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: S U A T Y A L A Z. Yönetim Yeri: Cağaloğlu Yokuşu Saadet Han, Kat: 5, İstanbul. Telefon: 27 30 07. Dizildiği ve düzenlendiği yer: Resimli Roman Ajansı. Basıldığı Yer: Duran Ofset Basımevi. İlân: Özel anlaşmaya bağlıdır....

Amerika'da:
PLAYBOY
Fransa'da:
LUİ
İtalya'da:
MEN
NAT
İL KİNG
İngiltere'de:
PENTHOUSE
KİNG
CARNIVAL
PARADE

Türkiye'de

salıncak

Her Salı bir Salıncak almayı unutmayınız!

MODERN ERKEĞİN DERGİSİ

salıncak

AKŞAM*'daki günlük romanı, dergideki haftalık macerası ve her yıl hasılat rekoru kıran filmleriyle bütün Türklerin sevgilisi olan* KARAOĞLAN *her Çarşamba* KARAOĞLAN *dergisinde.....*

AYRICA:
Efsanevi kahraman TUROK POL AMCA'dan her hafta ilgi çekici bir olmuş hikaye. SİNEMA-MÜZİK-SPOR sayfası.....

HAFTALIK GENÇLİK VE KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN

Düzenleme : Akşamsefası